

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 211/05
26.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA i BB**, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Osnovnog krivičnog zakona, odlučujući o žalbama optuženog AA i njegovih branilaca, AB i AV, advokata i branioca optuženog BB, advokata AG, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K.887/04 od 26.11.2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku u prisustvu optuženog AA i njegovog branioca AB i AV i branioca optuženog BB, adv. AG, dana 26.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovane, žalbe optuženog AA i njegovih branilaca i žalba branioca optuženog BB, a presuda Okružnog suda u Beogradu K.887/04 od 26.11.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, oglašeni su krivim, optuženi AA i BB, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ za koje je optuženom AA, utvrđena kazna zatvora u trajanju od dve godine, a BB, utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri godine, pa je optuženom AA, opozvana uslovna osuda izrečena presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.2478/03 od 18.09.2003. godine, te mu je uzeta kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam meseci, a optuženom BB, opozvana je uslovna osuda izrečena presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K.883/02 od 28.11.2002. godine, te je uzeta kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od osam meseci i osuđeni su: optuženi AA, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 27.03.2003. godine do 31.03.2003. godine i od 11.06.2004. godine, pa nadalje, a optuženi BB na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru od 03.06.2004. godine, pa nadalje.

Na osnovu člana 245. stav 5. OKZ, od optuženih AA i BB, oduzima se opojna droga i to, od optuženog AA 4,82 grama marihuane, 026 grama hašiša i 22,50 grama heroina, a od optuženog BB 26,13 grama heroina, koja će biti uništena.

Obavezuje se optuženi AA i BB, da sudu na ime paušala plate iznos od po 10.000,00 dinara, u roku od 30 dana, od pravnosnažnosti presude.

Protiv te presude žalbu su izjavili:

-optuženi AA, zbog odluke o kazni, sa predlogom da mu se ne opozove uslovna osuda i da mu se izrekne što blaža kazna,

-branilac optuženog AA, advokat AB, zbog odluke o kazni, sa predlogom da Vrhovni sud izrekne blažu kaznu zatvora optuženom,

-branilac optuženog AA, advokat AV, zbog odluke o kazni i odluke o opozivanju uslovne osude, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i za krivično delo neovlašćene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, utvrdi kaznu zatvora u kraćem trajanju i bez opozivanja uslovne osude,

odnosno, da optuženog AA, blaže kazni,

-branilac optuženog BB, advokat AG, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i odluke o paušalu, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači, tako što će optuženi biti oslobođen od optužbe, ili ukine presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

U svojim žalbama optuženi AA i njegovi branioci, kao i branilac optuženog BB, zahtevali su da budu obavešteni o sednici drugostepenog veća, u smislu člana 375. ZKP.

Republički javni tužilac, svojim podneskom Ktž.337/05 od 07.03.2005. godine, predložio je da se žalbe branilaca optuženih i optuženog AA, odbiju kao neosnovane i pobijana presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, a u prisustvu optuženog AA i njegovih branilaca, adv. AB i AV i branioca optuženog BB, adv. AG, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom i po oceni žalbenih navoda, kao i predloga Republičkog javnog tužioca, datog u napred navedenom pismenom podnesku i objašnjenja datih u sednici veća, našao:

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Branilac optuženog BB, kao osnov pobijanja prvostepene presude, navodi bitne povrede odredaba krivičnog postupka, koje vidi u činjenici, da presuda nema razloge o odlučnim činjenicama, te da ni jedan od izvedenih dokaza na nesumnjiv način ne ukazuje da je optuženi BB, izvršio krivično delo koje mu se stavlja na teret, a Vrhovni sud ovakve žalbene navode ocenjuje neosnovanim.

Ovo zbog toga, što je presuda jasna i razumljiva, sadrži razloge o odlučnim činjenicama iz kojih se pouzdano zaključuje kako je optuženi BB, izvršio predmetno krivično delo i koje je sve radnje preduzeo radi izvršenja istog. Takođe, iz prvostepene presude se vidi na osnovu kojih dokaza su utvrđene odlučne činjenice o izvršenju krivičnog dela i kako je prvostepeni sud cenio izvedene dokaze.

Ostalim navodima u žalbi branioca opt. BB, u osnovi se pobija utvrđeno činjenično stanje u odnosu (na tok događaja i način izvršenja dela), što ne može predstavljati bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Postupajući na opisan način, prvostepeni sud nije učinio bitne povrede odredaba krivičnog postupka, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branioca optuženog BB.

Žalbom branioca optuženog BB, neosnovano se pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tome, pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje. Za svoje utvrđenje, prvostepeni sud je dao odgovarajuće razloge u pobijanoj presudi, koje prihvata i ovaj sud.

Prvostepeni sud je dao jasne razloge, u delu zašto je prihvatio odbranu optuženog BB, datu na zapisniku kod MUP-a, a zašto ne prihvata odbranu optuženog kod istražnog sudije i na glavnom pretresu, a za takvo svoje uverenje, prvostepeni sud je dao veoma iscrpne razloge, pre svega bazirane na iskazima optuženog AA i svedoka VV, GG, DD i ĐĐ, te potvrde o oduzetim predmetima od optuženog BB i zapisnika o pretresa otvorenog prostora na ime optuženog BB, od 03.06.2004. godine, pa su suprotni žalbeni navodi branioca optuženog BB, ocenjeni kao neosnovani.

Inače, u žalbi branioca optuženog BB, ne ističu se nove činjenice i dokazi koji nisu bili predmet razmatranja u prvostepenom postupku, a koje bi mogle utvrđene činjenice dovesti u sumnju, već se samo iznosi sopstvena ocena istih činjeničnih okolnosti, koje prvostepeni sud imao u vidu i iste pravilno ocenio.

Dakle, prvostepeni sud je pravilnom ocenom svih izvedenih dokaza, na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi BB, izvršio krivično delo za koje je oglašen krivim, a na način, u vreme i pod okolnostima bliže označenim u izreci prvostepene presude.

Prvostepeni sud je na potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio krivični zakon u odnosu na delo za koje su optuženi oglašeni krivim, kvalifikujući njihove radnje po članu 245. stav 1. OKZ, pri tom dajući za to detaljne razloge, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud, pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti, relevantne za određivanje krivične sankcije optuženima, a koje je naveo u svojoj presudi, te utvrđena pojedinačna kazna zatvora u trajanju od dve godine optuženom AA i kazna zatvora u trajanju od tri godine optuženom BB, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru (član 50. OKZ), srazmerna je težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih, kao i izvršioca. Pravilno je prvostepeni sud primenom odredbe člana 54. OKZ, opozvao uslovne osude izrečene optuženom AA, presudom Vrhovnog suda Srbije Kž.2478/03 od 18.09.2003. godine i uzeo kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od osam meseci i optuženom BB, presudom Četvrtog opštinskog suda u Beogradu K.883/02 od 28.11.2002. godine, uzeo kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od osam meseci i osudio optuženog AA na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci, a optuženog BB na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest meseci, uz uračunavanje optuženima vreme provedeno u pritvoru (član 50. OKZ), nalazeći da predstavlja odgovarajuću i nužnu meru za ostvarivanje svrhe kažnjavanja, predviđene članom 33. OKZ, u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. OKZ, kako to pravilno nalazi i prvostepeni sud.

Stoga su žalbeni navodi optuženog AA i njegovih branilaca, o izricanju blaže kazne zatvora, kao i navodi branioca optuženog BB, da se optuženi BB oslobodi od optužbe, ocenjeni neosnovanim, imajući u vidu da se navedenim žalbama, ne ukazuje na okolnosti koje bi opravdale njihove predloge.

Pravilnom primenom odredbe člana 193. i 196. ZKP, prvostepeni sud je obavezao optuženog BB, na plaćanje paušala u iznosu od 10.000,00 dinara, pa su suprotni žalbeni navodi branioca optuženog BB, ocenjeni neosnovanim.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost opravka

TT